

ת"פ 34814/09/21 - כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן, מדינת ישראל נגד מאג'ד אבו עאדרה

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 34814-09-21 מדינת ישראל נ' אבו עאדרה (עציר) ואח'
בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל באמצעות שלוחת התביעות גליל
נגד
נאשמים
1. מאג'ד אבו עאדרה ע"י ב"כ עוה"ד אסלאם סרוג'י,
מטעם הסנגוריה הציבורית
2. אברהמים אלקאדי ע"י ב"כ עוה"ד אנגאם ספיה
קנדלפת, מטעם הסנגוריה הציבורית

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות-

לנאשם 1- החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"); **התחזות כאדם אחר במטרה להונות-** עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **הפרעת שוטר במילוי תפקידו-** עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לנאשם 2- החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; **הפרעת שוטר במילוי תפקידו-** עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין (להלן: "חוק העונשין"). **מהירות מ-26 עד 40 קמ"ש מעל, דרך שאינה עירונית-** עבירה לפי סעיף 54א לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, **נהיגה ללא רישיון נהיגה- מעולם לא הוציא-** עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961; **נהיגה ברכב ללא ביטוח-** עבירה לפי סעיף 2א לפקודת רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל-1970.

2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 21.9.21 אחר חצות, נהג נאשם 2 במהירות מופרזת של 123 קמ"ש בצפון הארץ, זאת כשבמושב הקדמי שלידו יושב נאשם 1, אשר הפר לכאורה הפרה חמורה את תנאי מעצר בית אשר הוטל עליו במ"ת 56717-05-21 הכוללים, בין היתר, תנאי מעצר בית מלא בפזורת שגב שלום בדרום הארץ, תחת פיקוח הוריו לסירוגין.

שוטרים שהבחינו בנהיגה מעל המהירות, הורו לנהג לעצור בצד, הנאשם 2 עצר את הרכב בצד. אז ובטרם הגעת

השוטרים לרכב, עבר במהירות נאשם 2 למושב האחורי ולאחר תשאול ראשוני אמר כי הוא אשר נהג ברכב. במעמד זה, התחזה נאשם 1 כאדם אחר בשם בילאל אבו גיליון שהינו קרוב משפחתו. נאשם 2 מסר אף הוא לשוטרים כי נאשם 1 הנו בילאל. בנסיבות אלה ולאחר שהשוטרים הריחו ריח חזק של סמים ברכב, ביצעו חיפוש ברכב, במסגרתו נמצא כי הנאשמים מחזיקים בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו כולל של 1,060 גרם (מעל 1 ק"ג) וכן מצאו ברכב שטרות כסף מפוזרים בסך 33,500 ₪.

3. בתשובה לכתב האישום, מודה נאשם 1 בתנאי מעצר הבית שהוטלו עליו במ"ת 56717-05-21 ומודה בהפרתם למעשה בכך שביום 21.9.21 שהה ברכב בו נהג נאשם 2. הנאשם מודה כי מסר לשוטרים את שמו של בילאל אבו מדיון, קרוב משפחתו אך כופר במהירות וטוען כי העיכוב ונסיבות מעצרו אינן כדין ואף כי החיפוש שנערך ברכב אינו כדין.

נאשם 2 מודה שנהג בלי רישיון. כופר במהירות ובאמינות המדידה ובתקינות ההפעלה. נאשם 2 טוען לחיפוש לא חוקי שבוצע בגופו וברכבו וכי נסיבות העיכוב והמעצר אינן חוקיות ועותר לפסילת הראיות שהושגו במסגרת החיפוש.

4. בתיק נשמעו ראיות.

הצדדים סיכמו טענות בכתב.

דין

5. אין מחלוקת כאמור, כי בליל 21.9.21 אחר חצות, בעת שנהג נאשם 2 ברכב טויוטה, בלא רישיון ובלא ביטוח, ישב לצדו נאשם 1 אשר התחזה לאחר בפני השוטרים, זאת תוך שהוא מפר תנאי מעצר בית אשר הוטלו עליו. הראיות מלמדות, כי בנסיבות אלו, נתפסו ברכב סמים מסוג קנבוס במשקל כולל של 1,060 גרם ושטרות כסף מפוזרים בסך 33,500 ₪. אף על כך אין חולק.

6. עיקר טענות ההגנה נסבות על קיומם של מחדלי חקירה שונים, ביצוע עיכוב ומעצר בלתי חוקיים, העדרו של יסוד סביר לחשד לביצוע עריכת חיפוש ברכב, כשבסופו של יום נדרשת הכרעה בסוגיית קבילותן של הראיות החפציות המרשיעות אשר נתפסו ברכבם של הנאשמים בליל 21.9.21 ולחלופין פסילתן, לאורם של מחדלי החקירה הנטענים. בנוסף חולקים הנאשמים על אמינות ותקינות הפעלתו של מד המהירות (להלן גם: "הממל"ז") ומהימנות השוטרים, בהעדר תיעוד מספק במצלמות הגוף של השוטרים ועריכת דו"ח פעולה מטעם השוטר המתנדב אשר שהה בזירה.

השתלשלות האירועים

7. השתלשלות האירועים מתחילתם תועדה בדו"ח פעולה שנערך בידי שוטר התנועה, תאמר נסר אלדין (להלן גם: "השוטר תאמר"). המדובר בשוטר הראשון שהגיע לזירה בעקבות קליטת רכבם של הנאשמים

במצלמת מהירות שתופעלה על ידו (להלן גם: "הממל"ז").

8. על פי המתועד בדו"ח הפעולה שערך (ת/18), רכב הנאשמים נקלט במהירות 123 קמ"ש בממל"ז ובנסיבות אלו סימן השוטר תאמר לנאשמים עם הפנס שבידו לעצור בצד הדרך. אז הבחין, כי אין נהג במושב הנהג, עובדות אשר אף הן אינן במחלוקת.

9. על פי המתועד בדו"ח הפעולה שערך,

"הרכב נעצר לפניי בשול ימין רחב. שניגשתי לרכב זיהיתי כי אין נהג במושב הנהג... שאלתי את שני הנוסעים מי הנהג ברכב, הנוסע שישב במושב האחורי ירד מהרכב וענה לי "אני הנהג". הנהג עונה לשם אברהם אלקאדי... בבדיקת מסוף נמצא, כי הנל לא הוציא רישיון נהיגה מעולם, הנוסע שישב ליד הנהג עונה לשם בילאל אבו גליון ת.ז... כמו כן, בבדיקת מסוף נמצא, כי לא הוציא רישיון נהיגה מעולם, כמו כן נדף מהרכב ריח חזק של חומר חשוד כסם מחלון קדמי ימני של הנוסע הקדמי, ולאחר מכן ביצעתי חיפוש ברכב כאשר פתחתי תא כפפות של הרכב זיהיתי בכמות שלא לצריכה עצמית של חומר חשוד כסם ולאחר מכן הקפאתי מצב וביקשתי סיוע משאר הניידות, הגיע למקום... באסם נבואני וביצע חיפוש לרכב תוך כדי ששניהם צמודים לרכב ומסתכלים ואני צמוד אליהם ולאחר החיפוש נמצא ברכב שקית זבל שחורה אשר נמצאת מאחורי הכסא הקדמי שליד הנהג בבדיקה של הקצין באסם נמצא, כי בתוך השקית יש חומר חשוד כסם ונמצא סכום רב של כסף בשטרות 100 ו-200 שהיו מתחת למושב שליד הנהג".

10. השוטר תאמר אישר בעדותו, כי הוא סימן לרכב לעצור (עמ' 35, ש' 19-25 לפר'), כי ניגש לחלון הנוסע (עמ' 35, ש' 28, ש' 32-33, עמ' 36, ש' 1-2 לפר' עדותו) וביצע זיהוי הנוכחים ברכב (עמ' 36, ש' 29-30 לפר') "יש לי יס"ל ויש לי עבירה חמורה ואני צריך לזהות" (עמ' 37, ש' 12 לפר'). משנשאל בעקבות איזה יס"ל נדרש לזהות את שניהם, השיב "עצרתי רכב בעבירת מהירות ואין לי נהג" (עמ' 37, ש' 14-15 לפר'). השוטר תאמר אישר, כי בשלב זה ביקש סיוע אשר בעקבותיו הגיע הקצין שלו נבואני לזירה (עמ' 37, ש' 22-23 לפר').

11. השוטר נבואני ערך אף הוא דו"ח פעולה המתעד את המתרחש בזירה מעת הגעתו לזירה. על פי המתועד בדו"ח שערך "הגעתי לשוטר תאמר שטיפל בחשוד הנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם. הגעתי אליו, הרחתי ריח חזק מהרכב של החשוד.. פתחתי דלת אחורית מאחורי הנהג ומצאתי שקית שחורה קרועה בפינה ומהקרקע זיהיתי פרחים של חומר החשוד כסם מסוג מריחואנה, בנוסף מתחת למושה שליד הנהג ראיתי שטרות של כסף מפוזרים על הרצפה של הרכב, מיידית הקפאתי מצד, נהג הרכב בשם אברהם... מיד אמר לי: " כל מה שיש פה זה שלי. לחבר שלי לא שייך כלום". אמר את זה בערבית ואני דובר השפה. מיד הוראתי לשוטר תאמר להקפיא מצב ולנסוע לתחנה" (ת/4).

אי עריכת דו"ח פעולה והעדר תיעוד במצלמות הגוף

12. השוטר תאמר אישר בעדותו, כי ביום האירוע היה עמו המתנדב קייס טריף וכי הוא נכח באירוע מתחילתו

(עמ' 52, ש' 15-18, ש' 23-24 לפר'). המתנדב קייס טריף לא ערך דו"ח פעולה.

13. על פי עדותו של השוטר נבואני, בעת האירוע, מצלמת הגוף שלו הייתה תקולה. באשר לכך העיד השוטר נבואני: **"לגבי מצלמת הגוף אני לא מחויב להיות עם מצלמת גוף כל הזמן. גם מצלמת הגוף שלי לא הייתה תקינה... גם עכשיו כאשר באתי ממשמרת אין עלי מצלמת גוף"** (עמ' 15, ש' 28-29 לפר').

14. השוטר נבואני אישר, כי ידע שמצלמת הגוף שלו לא הייתה תקינה (עמ' 15, ש' 30-31 לפר'). על פי עדותו, **"לא מכיר נוהל כזה של המשטרה. בנוסף לכך שעות הלילה וגם אם המצלמה לא תקינה, זה לא אמצעי שאסע איתו לאירוע ולתת מענה. אם היא לא ברשותי או שיש תקלה במערכת לא אומר שאשב בבית ולא אעבוד כי המצלמה לא תקינה. לא כל אירוע מצולם. יש תקלות טכניות גם שמונעות מהשוטר לצלם"** (עמ' 16, ש' 7-11 לפר' עדותו).

יש להידרש לנסיבות אלו ומשמעותן מבחינה ראייתית בתיק זה.

15. הנאשמים מפנים בסיכומיהם לנוהל מס' 220.003.160 נוהל מצלמות גוף, תאריך פרסום: 29.8.21 אשר סעיף 2א. שלו מורה, כדלקמן:

"משטרת ישראל תצייד את שוטרי השטח במצלמות גוף, באמצעות יתעדו השוטרים מפגשים עם אזרחים במסגרת מילוי תפקידם, זאת למען הגברת שקיפות עבודת המשטרה וחזקת אמון הציבור בה, שיפור המפגשים בין השוטר לאזרח, תוך ריסון כלל המעורבים והגברת תחושת הבטחון של השוטר והאזרח"

16. בהתאם לסעיף 6ג(1) להוראות הנוהל,

"שוטר יתעד באמצעות מצלמת הגוף מפגש עם אדם, בו פועל השוטר מכוח סמכויותיו. השוטר יפעיל את מצלמת הגוף עם תחילת המפגש"

הוראת 6ג(6) מסייגת מאידך, כי

"באכיפת עבירות תנועה וחקירתן, לרבות טיפול בתאונות דרכים, יחל השוטר תיעוד באמצעות מצלמת הגוף, מיד בתחילת המפגש עם האזרח, ויפסיק את התיעוד בשלב איסוף הראיות ובעת ביצוע פעולות בזירה"

הוראת סעיף 6ג(13) מורה, כי:

"בנסיבות שבהן נבצר מהשוטר להפעיל את המצלמה טרם הפעלת הסמכות... יפעיל את המצלמה בהקדם האפשרי ובחלוף הנסיבות שמנעו את הפעלת המצלמה. ואלו הן הנסיבות:

...

ג) קיימת תקלה טכנית בהפעלת המצלמה"

17. כעולה מהוראות הנוהל, מטרותיו להגביר את השקיפות ואמון הציבור בעבודת השוטרים במסגרת מפגשים עם האזרח. אין להקל ראש בחשיבותן של מטרות אלו אשר עשויות לסייע בבחינת תקינות פעולת המשטרה ואף לשמש את בית המשפט בהליך הפלילי. יחד עם זאת, הן משניות לתכליתו של ההליך הפלילי ותפקידו של בית המשפט לפעול לחקר האמת, זאת תוך הקפדה על זכויות נאשמים והגנתם.

18. ואמנם נכון הוא, כי מצלמות הגוף של השוטרים הנן כלי ראיית חשב המשרת את בית המשפט במלאכתו להתחקות אחר האמת. הוא הדבר בנוגע לתיעוד המתרחש בדו"חות פעולה של שוטרים. במקרים מסוימים, עשויה להיות משמעות לאי הצגת ראיות אשר מצא בית המשפט, כי היה על המאשימה להציג ולא עשתה כן וכי המחדל לפיכך פועל לחובתה. אלא שכפי שנפסק להלכה ולמשל בע"פ 7874/15 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 23.11.17);

"כידוע, המבחנים שנקבעו בפסיקה לבחינת טענות שעניינן פגמים בחקירה הם שניים: האחד עניינו בשאלה אם נוכח הפגמים האמורים היה זה מוצדק והוגן להוסיף ולנהל את ההליך הפלילי נגד הנאשם; השני עניינו בשאלה אם ועד כמה השפיעו פגמים אלה על הוכחת העבירות המיוחסות לנאשם מעל לכל ספק סביר (ראו למשל ע"פ 5956/08 אל עוקה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 לחוות דעתו של השופט נ' הנדל (23.11.2011))"

באותו עניין קבע בית המשפט,

"...כי לא ניתן לומר כי הפגמים המתוארים בהתייחס לאופן ניהול החקירות מקימים חשש לעיוות דין."

19. בענייננו, פגמים אלו להם טוענים הנאשמים אינם פוגעים בליבת הראיות שהוגשו לבית המשפט, ולא מצאתי, כי בהעדרם נפגמה הגנת הנאשמים:

ראשית, אין להתעלם מן העובדה, כי בהתאם להוראות הנוהל אליו מפנים הנאשמים, קיימת הכרה בדבר קיומן של תקלות טכניות אפשריות במצלמה ובלבד שבוצע דיווח כדין למפקדו של השוטר (על פי סעיף 8 ב לנהל). השוטר נבואני לא נחקר באשר לדיווח למפקדו ומאידך העיד אודות ידיעתו בנוגע לתיעוד על ידי השוטר הנוסף בזירה (עמ' 17, ש' 32-33, עמ' 18, ש' 1-2 לפר').

שנית, בכל הנוגע לאי עריכת דו"ח פעולה מטעם המתנדב, הרי שבמרבית ההתרחשויות שארעה בשלב בו נכח השוטר תאמר בלבד, מודים הנאשמים; נאשם 1 הודה בהתחזות בפני השוטרים ובהפרת תנאי מעצר הבית. נאשם 2 הודה בנהיגה בלא רישיון ובלא ביטוח ולמעשה ומסר גרסה עקבית בחקירותיו במשטרה בכל הנוגע למציאת הסמים והיותם

שייכים לו. מעת הגעת הסיוע המשטרתי נכח שוטר נוסף בזירה אשר ערך דו"ח פעולה והעיד באופן המחזק את גרסתו של השוטר תאמר, בכל הנוגע לקיומו של יס"ל לביצוע עבירת סמים, עריכת חיפוש ותפיסת הסמים והממצאים בזירה, ממצאים אשר לגבי תפיסתם אין מחלוקת. הפרעת השוטרים בנסיבות בהן עבר נאשם 2 למושב האחורי, לגביהן אין מחלוקת, טעונה הכרעה משפטית בלבד. בכל הנוגע לאמינות ומהימנות פעולת הממל"ז הוצגו ראיות מחזקות נוספות, הכל כפי שיורחב להלן.

אמינות מד המהירות ותקינות הפעלתו

20. הנאשמים קובלים על תקינות ואמינות מדידת המהירות שבוצעה על ידי השוטר תאמר, משום שבדו"ח הפעולה שערך לא צוין דבר שמיעת שני צפצופים כנדרש, להבטחת קליטת מהירות מוצלחת ומשכך לא ניתן להיווכח אודות תקינות ביצוע מדידת המהירות.

21. אין חולק בדבר הוראת נוהל הפעלת הממל"ז אשר על פיה, אינדיקציה לביצוע מדידת מהירות "מוצלחת" מותנית בשמיעת שני צפצופים רצופים בתדר גבוה. בנספח לנוהל הפעלת הממל"ז אשר צורף לסיכומי הנאשמים, מופיע הסבר בדבר אותות קוליים המתקבלים ממצלמת המהירות - **"צפצוף כפול בתדר גבוה" - "המכשיר ביצע בהצלחה מדידת מהירות"** (עמ' 27 לנוהל המצורף). השוטר תאמר, מבצע מדידת המהירות באמצעות הממל"ז, לא חלק על כך בעדותו.

22. בכל הנוגע להפעלת הממל"ז, בדו"ח הפעולה של השוטר תאמר (ת/18) צוינו הפרטים הבאים:

"הפעלת ממל"ז הבחנתי ברכב הנ"ל מגיע מדרום בנתיב אמצעי מבין 3 נתיבים, בודד בכביש, כיוונתי את הנקודה האדומה בעינית הכיוון למרכז חזית הרכב הנ"ל וחזרתי, הרכב נקלט במהירות 123 לפני הפחתה..." (הדגשה לא במקור). השוטר תאמר העיד בהתאמה לדו"ח הפעולה שערך, כי המהירות שהייתה הנה **"123 קמ"ש לפני הפחתה"** (עמ' 53, ש' 19-20 לפר' עדותו).

23. בדו"ח הפעולה לא תועדה שמיעת צפצוף כפול בתדר גבוה. בענייננו, מעבר לעובדה כי צוין דבר קליטת מהירות הרכב בדו"ח הפעולה של השוטר תאמר (ת/18), הוגש יומן ההפעלה למכשיר "ממל"ז" מיום 21.9.21, **"דו"ח אירוע 255" (ת/19)** אשר נערך בידי השוטר תאמר ונחתם במועד האירוע, ואשר על פיו בהפעלת מכשיר הממל"ז וידא ביצוע בדיקות תקינות ובכלל זה - בדיקה עצמית של המכשיר, בדיקת תצוגה ובדיקות נוספות בתחילת המשמרת ובסופה. בדו"ח זה צוין בנוסף, ברחל ביתר הקטנה, כי

"לצורך אמינות ההפעלה הקפדתי ש.."

א. היה קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות בין המפעיל לבין רכב המטרה

ב. ההפעלה נעשתה כלפי רכב המטרה, שכל חלקיו הניתנים להראות גלויים לעיני המפעיל.

ג. מרגע זיהוי רכב המטרה, נקודת הכיוון האדומה הייתה מכוונת לאזור רכב המטרה, עד לקבלת צליל אישור

מידה

ד. במהלך כל המדידה, נקודת הכיוון האדומה כוונה לאזור מרכז רכב המטרה.

ה. היה קשר עין רצוף בין המפעיל והאתר ורכב המטרה עד לעצירתו (באכיפה עם אתר מצורף מזכר)

ו. טווח גילוי רכב המטרה היה: 280.5 (לא עלה על 300 מ')

ז. רכב המטרה היה בנתיב אמצעי מתוך 3 נתיבים, כאשר הוא בתנועה מתקרבת.

ח. בשעת הפעלת הממל"ז לא היה כלי רכב אחר הנע בכיוון תנועתו של הרכב הדו גלגלי מקו חזית הרכב הדו גלגלי מצדדיו ומאחוריו".

24. השוטר תאמר העיד אודות תפקידו במועד האירוע **"לאכוף עבירות תנועה"** ואישר בעדותו כי עבר הכשרה להפעלת מכשיר הממל"ז וכי הוא מפעיל מוסמך (עדותו עמ' 52, ש' 24-25, עמ' 53, ש' 2-5 לפר'). זאת כעולה מדו"ח האירוע מיום 29.10.20 (ת/19). השוטר תאמר הסכים, כי כאשר המכשיר ביצע מדידה בהצלחה, המכשיר משמיע צליל כפול (עמ' 53, ש' 6-7 לפר'). על פי עדותו **"אם יש קליטת מהירות זה צליל כפול. אם אין צליל כפול סימן שהרכב לא נקלט"** (עמ' 53, ש' 8-9 לפר'). על פי עדותו של השוטר תאמר **"בתחילת משמרת מכיילים את הממל"ז ובסוף משמרת מכיילים את הממל"ז. יש פה דף שרשום שנעשתה בדיקה לפני ואחרי"** (ש' 13-14, שם). ואמנם אישר כנדרש, בדו"ח המובנה של היחידה המפעילה, כיוון הנקודה האדומה לעבר רכב המטרה עד לקבלת **"צליל אישור מדידה"**.

25. על פי עדותו של השוטר תאמר, הציג לנאשם את המהירות על הצג של המכשיר **"ברור שהצגתי"** (עמ' 53, ש' 28 לפר'). הפרט בדבר הצגת המהירות לנאשם אינו מופיע בדו"ח הפעולה אך אף הוא מופיע ועליו חתום השוטר תאמר **"דו"ח אירוע 255"** ממועד האירוע (21.9.21) (ת/19) והנו אך מצטרף לעדותו של השוטר תאמר בדבר הצגת נתונים אלו לנהג.

26. העובדה מכל מקום, כי לא צוין בדו"ח פעולה הפרט בדבר שמיעת שני צפצופים אינו מלמד לכשעצמו על העדר תקינות פעולת הממל"ז ו/או סותר את אמינותו. באשר לכך, תקינות הפעלת הממל"ז ואמינותו נתמכת בדו"ח הפעולה של השוטר תאמר, בעדותו ובדו"ח אירוע 255 (ת/19).

27. השוטר תאמר העיד בהתאם למתועד בדו"ח הפעולה שערך ובדו"ח אירוע 255 הנ"ל, כי רכבם של הנאשמים זוהה כרכב בודד בכביש, בנתיב נסיעה אמצעי מתוך 3 נתיבים, כאשר למעשה בנסיבות אלו כוונה הנקודה האדומה אל עבר רכב המטרה עד שמיעת צליל אישור מדידה. תקינות המדידה ו/או אמינותה לא נסתרה.

הפחתת מהירות

28. בהתאם להוראת סעיף ה' לנוהל הפעלת ממל"ז מס' 02.227.04 (צורף כנספח ד' לסיכומיהם), נדרשת הפחתת 5 קמ"ש מן המדידה שבוצעה לרכב הנאשמים ובהתאם הפחתת המיוחס להם בכתב האישום. הוראת סעיף זה מורה כדלקמן:

"ה. גילוי העברין והנהג העברין:

...

המפעיל יפחית מכל מדידה 5 קמ"ש ויצוין זאת בדו"ח. המהירות הסופית שתיוחס לרכב המטרה הינה המהירות לאחר ההפחתה.

29. לאורן של הראיות המלמדות על העדר ביצוע הפחתת 5 קמ"ש מן המהירות אשר נקלטה בממל"ז ובהתאם לנוהל הפעלת הממל"ז, לגביו אין מחלוקת, הנני מורה על הפחתת המהירות המיוחסת לנאשם 2 בכתב האישום כך שייקבע, כי הנה עומדת על של 118 קמ"ש בכביש 70 צפון, בו המהירות המותרת הנה עד 90 קמ"ש. אם כן הרי שגם במצב דברים זה, המדובר בנהיגה במהירות מופרזת בציר הנסיעה ובחריגה של 28 קמ"ש מן המהירות המותרת.

סמכות עיכוב ומעצר

30. לטענת הנאשמים, בעת עיכובם ומעצרם, לא הודע להם דבר עיכובם ו/או כי הנם עצורים. בנוסף לטענתם, החיפוש ברכב בוצע שלא על פי יסוד סביר לחשד ושלא בנוכחות שני עדים.

31. סמכותו של שוטר לעכב חשוד, קבועה בהוראת סעיף 67 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו-1996 [להלן גם: "חסד"פ (סמכויות אכיפה)], כך:

67. (א) **היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.**

(ב) **שוטר רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:**

(1) **יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);**

(2) **הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.**

32. הנוהל בעיכוב, קבוע בסעיף 72 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים) אשר על פיו, עמוד 8

72. (א) על מבצע עיכוב יחולו הוראות סעיף 24, בשינויים המחויבים.
(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שוטר המעכב לפי סעיף 71, יזהה את עצמו על פי הוראות סעיף 5 לפקודת המשטרה.

33. הוראת סעיף 24 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים) מורה לעניין עיכוב ומעצר:

24. (א) העוצר אדם יזהה את עצמו תחילה בפני החשוד, בציון שמו או כינויו הרשמי והיותו שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עצור ויבהיר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר; שוטר יזהה את עצמו גם בהתאם להוראות סעיף 5 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן - פקודת המשטרה), ועובד ציבור יזהה את עצמו גם על ידי הצגת תעודה המעידה על סמכויותיו. היה המעצר על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעצור עותק מהצו.

...

(ג) מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר.
(הדגשה לא במקור).

34. סמכותו של שוטר לעצור אדם קבועה בסעיף 23(א) לחסד"פ (סמכויות אכיפה),

23. (א) שוטר מוסמך לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מאלה:

...

(5) האדם חשוד שעבר אחד מאלה:

...

(ג) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

35. בענייננו העיד השוטר תאמר בהתאם לדו"ח הפעולה שערך, כי לאחר שניגש לרכב הנאשמים והבחין כי אין נהג, זיהה את החשודים, אז הריח חומר חשוד כסם ופתח את תא הכפפות ולאחר מכן הזמין סיוע. על פי עדותו של השוטר תאמר "אני הקפאתי את המצב עד שהגיע הסיוע ולאחר מכן התחלנו בתהליך" (עמ' 38, ש' 14 לפר' עדותו). בנקודה זו נשאל,

ש. מה הסטטוס שלהם היה בזמן שהקפאת מצב?

ת. בסטטוס מעוכבים".

(ש' 15-16, שם).

36. בהתאם למתועד בדו"ח פעולה שערך, קודם להזמנת הסיוע, הריח ריח חזק של חומר החשוד כסם מחלון קדמי ימני של הנוסע הקדמי, ביצע חיפוש ברכב באופן שפתח את תא הכפפות, אז זיהה חומר חשוד כסם בכמות שלא לצריכה עצמית "ולאחר מכן הקפאתי מצב וביקשתי סיוע משאר הניידות".

37. מן המתועד בדו"ח הפעולה של השוטר תאמר לא ניתן ללמוד אודות פרטי אופן ביצוע העיכוב. על פי עדותו, הודיע לנאשמים סיבת עיכובם ובאשר לכך העיד,

"ת. אם אני כבר ניגש לנהג על עבירת מהירות, אז הנהג מעוכב.

ש. היכן זה רשום בדו"ח?

ת. אני מודיע לו למה עצרתי אותו וההודעה הזו נחשבת שהכנסתי אותו לסטטוס מעוכב. הודעתי לו למה עיכבתי אותו"

(עמ' 38, ש' 15-22 לפר', הדגשה לא במקור).

38. למעשה, בשלב בו הגיעו השוטר והמתנדב לרכבם של הנאשמים, כבר ישוב היה נאשם 2 באמצע המושב האחורי ולאחר זיהוי נמצא, כי הנו נהג בלא רישיון נהיגה כלל. עניין זה פועל לחובתו במובן זה שהוכח, כי למעשה מודע היה לביצוע עבירה. נאשם 2 נשאל בחקירתו במשטרה, אשר אף תועדה חזיתית, מדוע ישב בחלק האחורי של הרכב בעת הגעת השוטר אליו והשיב "כי אין לי רישיון" (ש' 81-82 לת/5) והנו מודה בכך גם בהליך זה. לכך משמעות בכל הנוגע לעצמת המחדל והפגיעה בהגנתו של נאשם 2 בשל אי מסירת הודעה בדבר סיבת העיכוב.

39. קיומו של יסוד סביר לחשד לביצוע עבירת תנועה, בהעדר נהג ושני חשודים בלא רישיון, הוכח לפני ולפנים. לפיכך הרי שמכוח הוראת סעיף 67(א) לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים), כבר בשלב זה קמה סמכותו של השוטר תאמר לעכב את החשודים כדי לברר את זהותם ומענם, לחקור אותם ולמסור להם מסמכים במקום הימצאם.

40. אלא שבכך לא די. כפי שניזכר להלן, הוכח בנוסף קיומו של יסוד סביר לחשד לביצוע עבירת סמים וזאת בסמוך להגעתו של השוטר תאמר אל הרכב. מכוחו של יסוד סביר לחשד זה קמה סמכות לעריכת חיפוש ברכב, אשר הנאשמים כלל לא היו רשאים לסרב לה.

עיכוב כלי רכב לשם חיפוש

41. סעיף 69 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים) אשר כותרו "עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים" מורה כדלקמן:

69. הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.

42. למול הוראות אלו קיים נוהל ספציפי באשר לעיכוב כלי רכב לשם חיפוש, זאת בהתאם להוראת סעיף 71 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים) אשר כותרתו "עיכוב כלי רכב לשם חיפוש" ולשונו כדלקמן:

71. (א) היה לשוטרי יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור.

43. בע"פ (חיפה) 16928-02-22 מדינת ישראל נ. מולקונדוב (פורסם בנבו, מיום 9.6.22) אשר ניתן לאחרונה, נפסק, כי

"חוק המעצרים קובע הסדר נורמטיבי ייחודי ושלם באשר לסמכות החיפוש ברכב הן באשר לעילת החיפוש והן לדרך ביצועו..."

...

עולה מהוראת החוק, שסמכות השוטרי לעכב את הרכב ולבצע את החיפוש ברכב בהתאם לסעיף 71, לא יחולו עליה התנאים שהציב סעיף 24 לחוק המעצרים וניתן להסתפק בחובת ההזדהות על פי סעיף 5א לפקודת המשטרה.

מכאן המסקנה כי חוק המעצרים קובע הסדר שלם ומיוחד הן לעניין העילה והן לעניין נוהל ביצוע החיפוש, ואינו זקוק להוראה חיצונית כדי לקבוע את דרך ביצוע החיפוש".

בהמשך נקבע באותו עניין,

"אם כך, שילוב מאפייני השימוש ברכב עם ספונטניות החיפוש ללא צו בנסיבות אלו, מביא למסקנה שדרישת "שני עדים שאינם שוטרים" עלולה לסכל את מטרת החיפוש.

"עיון כולל בהוראות החוק המעצרים הדנות בחיפוש מלמד, כי המחוקק מבחין באופן מהותי בין חיפוש בלא צו בבית או בחצרים לבין חיפוש כאמור ברכב, ומקל על עריכת החיפוש ברכב בשני מישורים: עילת החיפוש (די בחשד לעבירה מסוג עוון) ובמישור נוהל בעריכת חיפוש (בהוראת ההזדהות לפי סעיף 72(ב) לחוק המעצרים).

...

תכלית החיפוש בנסיבות אלו היא לבצעו באופן מידי ללא עיכוב לשם המלחמה בסחר בסמים. קיימת הצדקה לבצעו, אם מתקיים חשד סביר, באופן מידי ללא הדרישה לשני עדים. הסדר זה דומה רבות להסדר הקיים בסעיף 71 לחוק המעצרים, שגם הוא לא דורש נוכחות שני עדים." (הדגשה לא במקור)

44. כעולה מפסיקה זו, אשר ניתנה לאחרונה בבית המשפט המחוזי בחיפה, קיימת הבחנה מהותית בחוק המעצרים בין סמכות לעריכת חיפוש אשר מכוחה אף רשאי שוטר לעכב כלי רכב, על פי סעיף 69 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים) הנ"ל, לבין עיכוב כלי רכב לצורך עריכת חיפוש מכוחו של סעיף 71 לחסד"פ הנ"ל. כך ובעוד שערכוב לצורך עריכת חיפוש מכוחו של סעיף 69 לחסד"פ כפוף להוראותיו של סעיף 24 לחסד"פ, הרי שלעומתו עיכוב לצורך חיפוש בכלי רכב מכוחו של סעיף 71 לחסד"פ מהווה הסדר שלם ועצמאי אשר נועד לביצוע עריכת חיפוש באופן מידי וללא עיכוב. בהתאם לא מתקיימת הדרישה לעריכת חיפוש בנוכחות שני עדים ובעניינו חל הסייג הקבוע בסעיף 72(ב) הנ"ל.

45. ניתן להיווכח כי בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 71 הנ"ל, רשאי שוטר להורות על עיכוב ולבצע את החיפוש (בלא כל הוראה לעניין מסירת הודעה לעניין עריכת חיפוש) ובלא כל תחולה להוראותיו של סעיף 24 הנ"ל. חיפוש בנסיבות אלו אינו מחייב כאמור שני עדים, על אף שאין חולק, כי בעניינו, במעמד עריכת החיפוש נכחו הנאשמים עצמם.

קיומו של יסוד סביר לחשד לביצוע עבירת סמים

46. על פי המתועד בדו"ח הפעולה של השוטר תאמר "נדף מהרכב ריח חזק של חומר חשוד כסם מחלון קדמי ימני של הנוסע הקדמי ולאחר מכן ביצעתי חיפוש ברכב כאשר פתחתי תא הכפפות של הרכב זיהיתי בכמות שלא לצריכה עצמית של חומר חשוד כסם ולאחר מכן הקפאתי מצב וביקשתי סיוע משאר הניידות" (ת/18).

47. השוטר תאמר העיד בהתאם למתועד בדו"ח הפעולה שערך כי,

"...נדף ריח חזק של חומר חשוד כסם מהחלון הקדמי הימני של הנוסע וזה נתן לי את היס"ל לעשות את החיפוש ורק לאחר, כך רשום בדו"ח, שזיהיתי את החומר החשוד כסם שלא לצריכה עצמית, רק לאחר מכן הקפאתי את המצב..." (עמ' 38, ש' 33-30 לפר').

ושב על עדותו,

"אני עשיתי חיפוש בתא הכפפות כי נדף ריח החשוד כסם מהרכב. לאחר שזיהיתי את החומר החשוד כסם, הקפאתי פעולה והודעתי על בקשה לסיוע ניידות" (עמ' 56, ש' 16-13 לפר' עדותו).

48. בדו"ח הפעולה שנערך על ידי השוטר נבואני, תועד אף על ידו הרחת ריח חזק מהרכב של החשוד עם הגעתו אל הרכב, כך **"הגעתי לשוטר תאמר שטיפול בחשוד הנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם, הגעתי אליו הרחתי ריח חזק מהרכב של החשוד... פתחתי דלת אחורית מאחורי הנהג ומצאתי שקית שחורה קרועה בפינה ומהקרקע זיהיתי פרחים של חומר החשוד כסם מסוג מריחואנה" (ת/4)**. בעדותו שב השוטר נבואני באופן עקבי על דבר הרחת ריח חזק של סמים.

49. על פי עדותו של השוטר נבואני, בנקודת הזמן בה פתח דלת אחורית של רכב כלל לא בוצע חיפוש על ידו. המדובר באקט שגרתי לטעמו אשר לאחריו עם זיהוי שקית הסמים, הקפיא מצב ומשם נסעו לתחנת שפרעם, שם בוצע חיפוש. על פי עדותו,

"הרחתי ריח של סמים, ביקשתי מהנהג לצאת החוצה, הגיע אלי ופתחתי את הדלת האחורית, ראיתי, הקפאתי מצב ונסענו.

ש. אתה מריח את הסמים?

ת. כן" (עמ' 20, ש' 6-2 לפר').

50. לטענת הנאשמים, קודם ביצע השוטר תאמר פתיחת תא כפפות ורק אז לאחר מציאת הסמים הריח ריח של סמים. זאת בעקבות **"הטיית החכמה שבדיעבד"** וטענה לביצוע חיפוש שלא כדין תחילה בתא הכפפות ורק בדיעבד, בעקבות מציאת הסמים, השתכנע, כי הריחם אף קודם. בהתאמה נטען, כי יש להסיק מהזמנת הסיוע בקשר בשלב שלאחר עריכת חיפוש בתא הכפפות ברכב, את המסקנה, כי בעת שזומן הסיוע כבר הודע לשוטר נבואני דבר הימצאם של סמים ברכב ומכאן כי אף בכל הנוגע לעריכת חיפוש מצד השוטר נבואני נסתר לטעמם של הנאשמים, קיומו של יסוד סביר לחשד, בשל **"הטיית החכמה שבדיעבד"**.

51. יש לדחות טענה זו. הטענה לפתיחת תא כפפות ולאחריה הרחת הסמים על ידי השוטר תאמר הנה הפוכה למתועד בדו"ח הפעולה שערך ועדותו בהתאמה. מנגד וכפי שפורחב, עדויות השוטרים ביחס להרחת ריח חזק של סמים, נמסרו באופן עקבי ומהימן.

52. בעדותו תיאר השוטר נבואני את המתרחש מעת הגעתו לזירה ולמעשה לאחר הגעתו של השוטר תאמר. בעדותו תיאר פעמיים השוטר נבואני הרחת ריח חריף וחזק של סמים כך:

"...הגעתי למקום... כשניגשתי לכיוון הרכב הרחתי ריח חריף של קנביס ומיד הבאתי את הנהג שישב מצד ימין... אני מגיע, עמדתי בין הרכב של החשוד לבין המעקה והחלון הקדמי ימני היה פתוח ואני מריח ריח חזק של סמים... הוצאתי את הנהג שעמד לידי, פתחתי את הדלת האחורית מצד ימין וזיהיתי שקית גדולה והפינה שלה קרועה ומשם ראיתי פרחים של קנביס. אני מכיר את הריח, כי עבדתי בזה גם בבילוש בעבר. תפסתי הרבה כמויות כאלה. גם שטרות של 200 ₪ בתפוזות מתחת למושב מצאתי. כששאלתי את הנהג הא אמר שכל מה שיש שם זה שלו ושחבר שלו לא קשור למה שיש שם. הקפאתי מצב. נסענו לתחת שפרעם ושם עשינו

חיפוש ותפסתי את המוצגים

(עמ' 14, ש' 20-33 לפר', הדגשות לא במקור).

53. השוטר נבואני שב באופן עקבי בעדותו על הרחת הסמים עם הגעתו לרכב הנאשמים. בהתאם לעדותו, מיד עם הגעתו לצד הנוסע שליד הנהג הריח את ריח הסמים. על פי עדותו, עם הגעתו לרכב, חלון הרכב הקדמי מצד ימין היה פתוח (עמ' 19, ש' 32-33, עמ' 20 ש' 1 לפר'). עדותו בדבר הרחת ריח חזק של סמים, גובתה בדו"ח הפעולה שערך שם צוין, "ריח חזק מהרכב של החשוד" (ת/4, דו"ח הפעולה של השוטר נבואני).

54. גם בדו"ח הפעולה שערך השוטר תאמר צוין "ריח חזק של חומר חשוד כסם" (דו"ח הפעולה של השוטר תאמר, ת/18) במובחן מהרחה סתם.

55. תיעוד זה בחומר הראיות מתיישב היטב עם מציאת חומר חשוד כסם במושב אמצעי אחורי של הרכב. לא בתא מטען או באופן מוכמן- בשקית זבל מלאה בהיקף של למעלה מק"ג. אין להניח הנחות אחרות אשר אין להן אחיזה בחומר הראיות בתיק זה.

56. ואמנם נכון הוא כי העיד השוטר נבואני אודות הרחת הסמים עם הגעתו לרכב ובשלב שהוא "כבר יודע מה קורה". השוטר נבואני נחקר אודות המידע שהיה ברשותו בנקודת הזמן שקדמה להגעתו לרכב:

"ש. אתה יודע לומר מה אמר לך תאמר?

ת. במדויק לא. הוא התייעץ איתי לגבי נהג שלא הוציא רישיון מעולם ונתתי לו הנחיות מה הוא צריך לעשות, לעלות מול בוחנים גליל ולבדוק מול המסוף. כך עושים בד"כ לנהג שלא הוציא רישיון מעולם.

ש. תאמר לא סיפר לך משהו על עניין הסמים לפני כן?

ת. לא. אני רוצה להוסיף שאני לא זוכר אבל ההתייעצות היתה, אני זוכר בדיוק, כי נתתי הנחיות לגבי נהג שלא הוציא רישיון נהיגה מעולם וכל ההנחיות נתתי לתאמר וביקשתי שימתין בצד"

(עמ' 15, ש' 6-12 לפר', הדגשות לא במקור).

57. השוטר נבואני השיב תחילה, כי השוטר תאמר לא סיפר לו משהו על עניין הסמים. לאחר מכן סיג, כי אינו זוכר. אך זכר בבירור, כי ההתייעצות הייתה בנוגע לנהג שלא הוציא רישיון נהיגה ובאשר לכך נתן הנחיות לתאמר וביקש הימנו שימתין בצד. זאת בהתאם למתועד בדו"ח הפעולה שערך "הגעתי לשוטר תאמר שטיפל בחשוד הנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם, הגעתי אליו הרחתי ריח חזק מהרכב של החשוד... פתחתי דלת אחורית מאחורי הנהג ומצאתי שקית שחורה קרועה בפינה ומהקרע זיהיתי פרחים של חומר חשוד כסם" (ת/4) גם השוטר תאמר לא זכר בעדותו, כי מסר אי איזשהו פרט אודות הימצאם של סמים ברכב לשוטר נבואני.

58. באשר לכך, אפילו יוכח לבית המשפט, כי במהלך הקפאת המצב והזמנת סיוע על ידי השוטר תאמר, מסר אי איזה פרט לידיעת השוטר נבואני אודות הימצאם של הסמים בתא הכפפות, יש לדחות את טענות ההגנה בדבר התקיימותה של **"הטיית החכמה שבדיעבד"** ועריכת חיפוש על ידי השוטר נבואני בלא יס"ל:

ראשית, לאור עדותו העקבית של השוטר נבואני בדבר הרחת ריח חזק, חריף ולאו ריח סתם, בהתאם לדו"ח הפעולה שנערך על ידו ובהתאם לדו"ח הפעולה של השוטר תאמר ועדותו, עובדה המתיישבת היטב עם כמות הסמים שנתפסה מיד ובסמוך בשקית זבל מלאה בסמים ובמשקל כולל של למעלה מק"ג.

שנית, משום שבין אם המשך ביצוע החיפוש על ידי השוטר נבואני הנו מכח הרחת הסמים לאחר קבלת מידע בדבר הימצאם של סמים ברכב, מכוח חיפוש כדין בו החל השוטר תאמר על פי הוכחת יסוד סביר לחשד ובין אם הנו מכח הרחת הסמים בלא קבלת מידע מוקדם אודותם הרי שהוכחה סמכות השוטרים לעכב את הרכב לצורך עריכת חיפוש.

59. קביעה זו מיתרת למעשה את הדיון בשאלה האם פתיחת דלת אחורית של רכב על ידי שוטר סיוע שהוזמן לזירה בה קיים חשוד בנהיגה בלא רישיון נהיגה, מהווה חיפוש ברכב, שכן אף אם יוכרע שכך הדבר, הרי שהוכח כי בוצע כדין ומכוחו של יסוד סביר לחשד לביצוע עבירת סמים.

60. הראיות מלמדות, כי רק בשלב שלאחר הגעת ניידת הסיוע וביצוע החיפוש על ידי השוטר נבואני במהלכו נמצאה שקית זבל שחורה ובה חומר החשוד כסם וסכום רב של כסף מתחת למושב שליד הנהג, הודע לנאשמים מפי השוטר תאמר דבר מעצרים. על פי המתועד בדו"ח הפעולה שערך, **"הודעתי לנהג אברהם ולנוסע בילאל שהנו עצור בחשד בהחזקת חומר חשוד כסם שלא לצריכה עצמית ונהג ברכב אשר לא הוציא רישיון נהיגה מעולם וכמו כן הודעתי לנוסע בילאל שהוא עצור בהחזקת חומר חשוד כסם שלא לצריכה עצמית.."** (ת/18, הדגשות לא במקור).

תפיסת המוצג- סמים

61. לטענת הנאשמים, קיים פער בין האופן בו נתפסה שקית הסמים בעת האירוע לבין האופן בו תועדה בתיק החקירה ומשכך מבקשים לייחס חוסר מהימנות לעדויות השוטרים. השוטר נבואני נחקר על כך בחקירה נגדית,

"ש. אתה אומר שפתחת בדוח הסודי שלך דלת אחורית מאחורי הנהג ומצאת שקית שחורה קרוע בפינה ומהקרע זיהית פרחים.

ת. נכון." (עמ' 16, ש' 23-25 לפר').

62. השוטר נבואני נתבקש בחקירתו להדגים את הקרע בשקית כפי שראה אותה ברכב הנאשמים (עמ' 16, ש' 16-30 לפר') ובהמשך הוצג לו צילום תמונת שקית הסמים, אותו ערך השוטר סאמר באדר (נ/3) ונשאל,

ש... ככה לא הייתה השקית כשאתה ראית אותה בתוך הרכב נכון?

ת. ממש לא"

(עמ' 22, ש' 1-3 לפר' עדותו).

63. בחקירה חוזרת נתבקש להבהיר,

"ש... תסביר לנו איך ראית את השקית בתוך הרכב ובאיזה אופן זה שונה אם זה שונה מהצילום?" והשיב,

ת. השקית שרואים בתמונה לא בדיוק אותו דבר. הקרע היה פחות גדול...

...

ש. בכמה הפער בין בקרע שהיה ברכב לבין מה שרואים בתמונה?

ת. פער מאד קטן".

(עמ' 22, ש' 27-29, עמ' 23, ש' 6-8 לפר' עדותו).

64. למעשה העיד השוטר נבואני אודות קיומו של פער בין הקרע בין השקית שראה לשקית המצולמת. עדותו, כי השקית "ממש לא" הייתה ברכב במצב בו צולמה בנ/3 אינה מלמדת לכשעצמה על פגם ראייתי. עיון בנ/3 לכשעצמו מלמד על קיומו של פתח גדול בשקית הסמים. עיון בנ/1 ונ/2 מלמד על קיומו של פער קטן בקרע בין השקיות המודגמות. השוטר נבואני העיד מכל מקום, כי "השקית עם המשקל תמיד הייתה נפתחת לנו וכשאני רציתי לשים בתוך שקיות שמתי בהרבה שקיות כדי שלא תיקרע" (עמ' 22, ש' 27-29 לפר' עדותו).

65. מעת הודעת הנאשמים דבר מעצרים עד הגעתם לתחנת שפרעם תועדה שמירה על קשר עין בין השוטר תאמר לשקית עם החומר החשוד כסם "ואני הייתי בקשר עין עם השקית של החומר החשוד כסם והכסף שנשארו ברכב עד הגעתי לתחנה להמשך טיפול.. הגענו לתחנה והקצין באסם המשיך טיפול וחיפוש ברכב.. (ת/18).

66. העובדה, כי פתח שקית הסמים גדל מעת תפיסתה ועד למועד צילומה הולם את הראיות בדבר תפיסת שקית גדולה ומלאה (נ/3) אשר כדרכה להיקרע ו/או להיפתח מעצם נשיאתה והעברתה עד לתחנת המשטרה, ומתיישבת עם עדותו של השוטר נבואני ביחס לכך כי נפתחה במהלך ביצוע שקילתה במאפיה בדרך. גם אם לבסוף נקרעה השקית וצולמה כשפתחה גדול מזה אשר תועד על ידי השוטרים עם תפיסתה, הרי שבכך אין כדי ללמד אודות העדר מהימנות השוטרים ו/או זיהום הראיות. השוטר נבואני סיפק הסבר לכך ולא נסתרה תקינות שרשרת הסם אשר תועדה בת/15.

67. זה המקום להתייחס לטענת הנאשמים בדבר עדותו של השוטר נבואני אודות צילום תמונה שיועדה לדוברות המשטרה, תמונה אשר לא היוותה חלק מחומר הראיות. באשר לכך, נכון כי ראוי היה לצרף לחומר הראיות תיעוד התמונות שצולמו בזמן אמת ותמוה הוא כי מוצגות תמונות לתקשורת ולא לסנגורים. בענייננו מכל מקום, במהלך שמיעת הראיות הועברו התמונות לעיונם של ב"כ הנאשמים והללו לא טענו לאורן דבר. לא הוכח, כי נפל פגם היורד לשורשן של הראיות ו/או פוגם במהימנותן אך משום הפער הנטען בגודל פתח השקית ו/או כי בשל כך נפגמה הגנת הנאשמים.

68. באשר לזיהוי החומר שנתפס הוגשה חוות דעת מומחה מעבדת סמים (ת/16) והימנה עולה המסקנה, כי החומר בשקית שנתפסה הנו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 73.22 ג' + 987.63 ג'. אין רלוונטיות לפיכך לביצוע שקילת הסמים במאפיה שכן בהקשר זה הוכח, על פי חוות דעת של מעבדת סמים, משקלם המדויק של הסמים שנתפסו ברכב הנאשמים.

תפיסת כספים

69. הראיות מלמדות, כי סכומי הכסף אשר נתפסו ברכב הנאשמים הנם בסך של 33,500 ₪. נאשם 2 אישר סכום זה בחקירתו בבוקר ה-21.9.21 **"כן, לשאלתך יש 33,500 ₪"** (ש' 67-68 לת/5). בחקירתו זו אישר, כי הכסף שייך לו (ש' 47-48 לת/5). בחקירתו זו הכחיש נאשם 2, כי המדובר בכספים שנתקבלו מסחר בסמים ותחת זאת טען, כי הנו עובד במפעל של דודו. משנשאל כמה כסף הוא מקבל כמשכורת השיב **"1500-1700 שקל אני לא עובד תמיד רק אם יש עבודה"** (ש' 61-62 לת/5). בעוד שבראשית חקירתו זו, השיב משנשאל היכן הוא עובד **"לא עובד"** (ש' 11-12 לת/5). תשובותיו אלו מלמדות על העדר מהימנות גרסתו ביחס למקור קבלת הכספים ו/או כי נתקבלו מעבודה. בחקירתו זו, לא סיפק נאשם 2 הסבר להחזקת הכספים וכי הוחזקו כדין על ידו,

"שאלה: למה אתה החזקת הכסף באותו מקום?"

תשובה: שמתי אותם איתי סתם. ש.."

(ש' 51-52 לת/5).

70. לא למותר לציין, כי חקירת הנאשמים אשר נגבתה בבוקר האירוע, תועדה בתיעוד חזותי; **ת/1** - חקירתו של אבו עאדרה (נאשם 1), **ת/5** - חקירת אברהמים (נאשם 2).

תפיסת כספים

71. אין חולק, כי סכומי הכסף אשר נתפסו ברכב הנאשמים הנם בסך של 33,500 ₪. נאשם 2 אישר סכום זה בחקירתו בבוקר ה-21.9.21 **"כן, לשאלתך יש 33,500 ₪"** (ש' 67-68 לת/5). בחקירתו זו אישר, כי הכסף שייך לו (ש' 47-48 לת/5). בחקירתו זו הכחיש נאשם 2, כי המדובר בכספים שנתקבלו מסחר בסמים ותחת זאת טען, כי הנו עובד במפעל של דודו. משנשאל כמה כסף הוא מקבל כמשכורת השיב **"1500-1700 שקל אני עמוד 17"**

לא עובד תמיד רק אם יש עבודה (ש' 61-62 לת/5). בעוד שבראשית חקירתו זו, השיב משנשאל היכן הוא עובד **"לא עובד"** (ש' 11-12 לת/5). תשובותיו אלו מלמדות על העדר מהימנות גרסתו ביחס למקור קבלת הכספים ו/או כי נתקבלו מעבודה. בחקירתו זו, לא סיפק נאשם 2 הסבר להחזקת הכספים וכי הוחזקו כדין על ידו,

"שאלה: למה אתה החזקת הכסף באותו מקום?"

תשובה: שמתי אותם איתי סתם. ש.."

(ש' 51-52 לת/5).

72. חקירת הנאשמים אשר נגבתה בבוקר האירוע, תועדה בתיעוד חזותי; **ת/1** - חקירתו של אבו עאדרה (נאשם 1), **ת/5** - חקירת אבראהים (נאשם 2).

הודאת נאשם 2 בהחזקת הסמים

73. בעת הגעת החשודים לתחנה, נחקרו תחת אזהרה. בחקירה ראשונית מליל האירוע הודה נאשם 2 בדבר החזקת הסמים והיותם שייכים לו. בחקירתו זו מסר **"אני מצאתי את הסמים"** (ש' 8 לת/29) והודה כי הנם שלו (ש' 11-13 לת/29) נאשם 2 מסר גרסה בנוגע למקום בו מצא את הסמים **"בשגב שלום בתוך הוואדי"** (ש' 22-23 לת/29) וידע את כמות הסמים **"קילוגרם"** כאשר לגרסתו **"שקלתי אותם. אפילו יותר מקילוגרם"** (ש' 30-33 לפר'). בחקירתו זו מסר, כי הנו יודע שאסור להחזיק חומר כזה (ש' 48-49 לפר'). גם בחקירתו הנוספת מיום 23.9.21 הודה נאשם 2, אברהים, כי ידע שזה סמים ברכב, כי הנו יודע שאסור להחזיק סמים וכי מי ששם את הסמים ברכב זה הוא (ש' 35-41 לת/21). נאשם 2 שב ונשאל,

"שאלה: מה תכננת לעשות עם הסמים?"

תשובה: שמתי אותם איתי ברכב ושכחתי ברכב"

(ש' 44-45 לת/21)

נאשם 2 בחר שלא לנהל פרשת הגנה ושתיקתו מהווה סיוע לראיות התביעה.

מודעות נאשם 1 באשר להימצאות הסמים

74. נאשם 1 נחקר תחת אזהרה במשטרה. בחקירתו הראשונית מיום 21.9.21 נשאל אם ידע על הימצאם של דברים אסורים ברכב כמו סמים והשיב **"לא יודע. ראיתי אותם רק בזמן שעצר אותי השוטרי"** (ש' 29 לת/30). בחקירתו הנוספת מבוקר 21.9.21 (**ת/1**) אישר, כי ידע שאסור היה לו לצאת מהבית עם אברהים בערב האירוע, לאור תנאי מעצר בית בו שהה (ש' 96-101 לת/1). משנשאל מדוע יצא השיב **"שיעמם לי"**

(שם). בחקירתו זו שנשאל לאן נתכוונו לנסוע והשיב "אמר לי לצאת לטיול ואמרתי לו בסדר" וכן "אמר לי נצא להסתובב אבל אני לא יודע איפה" (ש' 43-46 לת/1) כל זאת כאשר לגרסתו, לא דיבר עם איש מהצפון "ישנתי כל הדרך" (ש' 85 לת/1).

75. הנאשמים יצאו לדרכם מפזורת שגב שלום, באזור הנגב, בו נדרש נאשם 1 לשהות במעצר בית (ר' פרטי האפיס 2/ת). הנאשמים נתפסו על ידי השוטרים, בצפון הארץ, ברכב ובו כמות גדולה של סמים וסכום רב של כסף בשטרות של 100 ו-200 שהיו מתחת למושב שליד הנהג (ת/18), ולמעשה מקום מושבו של נאשם 1, אבו עאדרה. ההיגיון הפנימי בעדותו של נאשם 1, בדבר יציאה לטיול מרחק שעות ספורות מביתו, תוך הפרת תנאי מעצר הבית בו שהה, כשאנו יודעים לאן מועדות פניו ותוך שהראיות מלמדות, כי תחתיו פזורים היו סכומי כסף רבים הנו חלש. העובדה, כי סכום כסף רב מפוזר תחת מקום מושבו מלמדת על אחד משניים- ידיעתו אודות הימצאם של סכומי כסף רבים וסמים באוטו ולחלופין עצימת עיניים ביחס לכך. מסקנה זו מתחזקת מעצם התחזותו בפני השוטרים בשלב בו טרם אותרו הסמים ברכב ולאור תשובתו בחקירתו ביחס לכך

"ש. למה כשהשוטרים עצרו אתכם לא אמרת להם את השם האמיתי שלך?"

ת. כי ראיתי את הסמים ופחדתי"

(ש' 74-74 לת/1).

76. כעולה מן הראיות, נתבקשו הנאשמים להזדהות מיד עם הגעת השוטר תאמר אל הרכב, קודם פתיחת תא הכפפות ועריכת חיפוש ברכב. הודאתו של נאשם 1 בדבר הזדהות כוזבת, המצטרפת לתשובתו בחקירתו, כי בנסיבות בהן ראה את הסמים ופחד, מלמדת על לכל הפחות על עצימת עיניים באשר להימצאם של סמים ברכב.

77. לעניין זה מורנו סעיף 20 (ג) (1) לחוק העונשין, כי "רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם";

דוקטרינת הפסילה הפסיקתית וקבילות הראיות- סמים

78. נמצינו למדים, כי אי החוקיות הנטענת באשר לתפיסת הסמים נעוצה בהעדר תיעוד בחומר הראיות באשר למסירת הודעת העיכוב, הגם שהוכחה סמכותם של השוטרים לבצע עיכוב וחיפוש על פי יס"ל כדין, חיפוש אשר הנאשמים כלל לא היו רשאים להתנגד לעריכתו. האם מדובר בנסיבה אשר פוגמת בחוקיות החיפוש בנסיבותיו של מקרה זה עד כדי כך שהנה מובילה לפסילת הראיות?

79. בהתאם לדוקטרינת הפסילה הפסיקתית אשר נפסקה להלכה בע"פ 5121/98 רפאל יששכרוב נ. התובע הצבאי (פורסם בנבו, ניתן ביום 4.5.06) סוגיה זו נתונה להכרעת בית המשפט המוסמך לערוך את האיזון הראוי בסוגיה זו:

"הנחת המוצא בשאלת קבילותן של ראיות היא זו הנוהגת עימנו מאז ומתמיד, ולפיה ראייה שהיא רלוונטית - קבילה במשפט. עם זאת, בהתאם לדוקטרינה האמורה לבית-המשפט שיקול-דעת לפסילת קבילותה של ראייה בפלילים, אם נוכח לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לגדריה של פיסקת ההגבלה. מדובר בנוסחת איזון עקרונית השואפת להשגת פשרה ראויה בין מכלול הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, ובהם: חשיפת האמת העובדתית, הלחימה בעבריינות וכן ההגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי העבירה מחד גיסא; אל מול ההגנה על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הפלילי וטוהרו מאידך גיסא.

נוסחת האיזון האמורה תיושם על-פי שיקול-דעתו של בית-המשפט בהתחשב בנסיבותיו של כל מקרה לגופו ובהתאם לאמות-המידה המנחות עליהן עמדנו. אמות-מידה אלה נוגעות לאופיה ולחומרתה של אי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגת הראייה; למידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראייה שהושגה; וכן לשאלת הנזק מול התועלת החברתיים הכרוכים בפסילתה. הדוקטרינה האמורה תהא כללית ומיושמת על כל סוגי הראיות, לרבות הודאות נאשמים..." (הדגשה לא במקור).

80. ברע"פ 2161/21 אמיר משאך נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 18.7.21) אשר ניתן לאחרונה, שב בית המשפט העליון על ההלכה אשר לפיה,

"ככלל, "אופן יישום העקרונות שהותוו בעניין יששכרוב נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, הדן בשאלת קבילותה של ראייה פלונית, אשר הושגה באופן פסול, ותלוי בנסיבות הקונקרטיות העומדות בפניו", ואין הוא מהווה עילה למתן רשות ערעור [רע"פ 1921/18 חברת דור חקלאים בע"מ נ. מדינת ישראל] [פורסם בנבו] פסקה 10 (27.5.2018)".

81. בענייננו לא מציתי, כי אי מסירת הודעה בדבר עיכוב הרכב לצורך עריכת חיפוש עולה לכדי מחדל מהותי חמור, הפוגם בחוקיות החיפוש, בנסיבותיו של מקרה זה:

ראשית, העובדה, כי מעצם עצירת רכב נוסע בכביש והודעתו בדבר נהיגה מעל המהירות המותרת, הוא למעשה מעוכב זה מכבר ואין להבחין מלאכותית בין השלב בו עוכב בגין חשד לביצוע עבירה זו או אחרת.

שנית, לאור מידתיות העיכוב והעובדה כי במסגרת החיפוש הראשוני בזירה, נפתחו תא כפפות ודלת אחורית בלבד בלא פגיעה בזכויות יסוד של כבוד האדם, הזכות לפרטיות וכיו"ב.

שלישית, קיומו של יס"ל לביצוע עבירות נוספות- עבירות תנועה והתחזות-אשר בחלקן מודים הנאשמים- התחזות נאשם 1 ונהיגה בלא רישיון ובלא ביטוח מצד נאשם 2 ומורכבות הזירה.

רביעית, משום שהוכחה מודעותם של הנאשמים לביצוע עבירת הסמים כמיוחס להם או לפחות עצימת עיניים ביחס לכך ומשך הפגיעה בהגנתם הנה פחותה.

82. מנגד הוכח קיומו של יס"ל לביצוע עבירת סמים על פי עדויות שני שוטרים, בהתאם לדו"חות פעולה שערכו.

הרחת ריח חזק של סמים, כפי המתועד בדו"ח הפעולה של השוטר תאמר ואשר לגביו העיד, תועדה וגובתה בדו"ח פעולה שערך השוטר נבואני, בהגעתו לזירה ובהתאם לכך נתפסה כמות משמעותית של סמים ובנוסף סכומי כסף גבוהים שלא הוכח מקורם. למעשה, עד להגעת השוטר נבואני, תועד המתרחש במצלמתו של השוטר תאמר אם כי באופן חלקי. מעת הגעתו של השוטר נבואני מציתי כי גרסאות השוטרים מחזקות זו את זו ונתמכות בדו"חות הפעולה ובעדויותיהם גם יחד כמו גם ביתר הראיות שהוגשו לבית המשפט.

83. מטעמים אלו כולם, מוצאת אני, כי הראיות שנתפסו בזירה- שקית סמים במשקל של למעלה מק"ג הנן קבילות כראיה לבית המשפט. נאשם 2 הודה בחקירתו בהחזקת הסמים על ידו והוכחה לפחות עצימת עיניו של 1 ביחס לסמים וסכומי הכסף החריגים שברכב, תחת מושב הרכב עליו ישב מספר שעות בדרכו משגב שלום לצפון. בחירת הנאשמים שלא להעיד מהווה חיזוק לראיות התביעה באשר להחזקת הסמים ותפיסתם.

הפרת הוראה חוקית

84. נאשם 1 מודה, כי הפר תנאי מעצר בית שהוטלו עליו במסגרת החלטת בית משפט מיום 7.7.21 במ"ת 56717-05-21 (**הוגשה וסומנה ת/3**) ואשר כעולה הימנה נדרש לשהות במעצר בית בבית הוריו בפזורת שגב שלום ותחת פיקוחם לסירוגין החל ממועד 7.7.21. חלף זאת, מצוי היה בשעת לילה מאוחר ברכב הנהוג על ידי נאשם 2 באזור הצפון.

85. סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 מורה כדלקמן:

186. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.

86. בענייננו, עובדות כתב האישום מייחסות לנאשם 1 הפרת תנאי מעצר הבית אשר הוטלו עליו במ"ת 56717-05-21 מיום 7.7.21, הנאשם מודה בעובדות אלו הנתמכות בראיות. אשמתו לפיכך, בביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית- עבירה על פי סעיף 287(א) לחוק העונשין, הוכחה לבית המשפט. הנני מוצאת להרשיע את נאשם 1 בעבירה זו לפיכך.

נאשם 2

עבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו

87. לטענת נאשם 2, העובדה שעבר למושב האחורי ברכב אינה מקימה את יסודות עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שכן לטענתו, לא עשה כן בכוונה להפריע את עבודת השוטרים. לעניין זה מפנה ההגנה לעדותו של השוטר תאמר אשר נשאל האם הפריע לו נאשם 2 והשיב "**אני לא רשמתי שהפריע**" (עמ' 54, ש' 3-2).

לפר').

88. סעיף 275 לחוק העונשין שכותרתו, "הפרעת שוטר בשעת מילוי תפקידו" מורה כדלקמן:

275. העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבועיים ימים.

89. טענת נאשם 2 הנה, כי למעשה מיד כשנשאל מי נהג ברכב, השיב, כי הוא נהג ברכב ומכאן שלא הייתה לו כל כוונה להפריע את עבודת השוטר או להכשילו. טענה זו דינה להידחות.

90. יש לקבוע, כי בפרט בנסיבות בהן קיים היה אדם נוסף ברכב ואף אחד מהם אינו ישוב במושב הנהג, הרי שמאליו, בכך יש להכשיל את עבודת השוטרים ולהפריע את עבודתם. הדבר נלמד מעדותו של השוטר תאמר:

"ש. מדוע לאחר שאמר לך שמי שנהג הוא זה שנהג ואתה עלית על הפרטים שלו, למה ומכוח מה אתה מברר את פרטיו של האחר?

ת. אני חייב לזהות את שניהם, כי שניהם היו בתוך הרכב...

לשאלת בית המשפט - כל מקרה של עבירה תנועה, אתה מזהה את כל מי שברכב?

ת. לא מחייב

ש. אז למה לזהות את מי שברכב במקרה הזה?

ת. אני מעיין בדו"ח ומשיב - כי זה אירוע חריג שניגשתי לרכב מצוין גם בדו"ח פעולה, היה רק נוסע ליד הנהג ונוסע שישב מאחור.

ש. כלומר, אף אחד לא ישב במושב הנהג?

ת. נכון"

(עמ' 36, ש' 27-30, עמ' 37 ש' 1-7 לפר')

גם משנשאל מדוע היה צריך סיוע במקרה זה השיב,

"כי היו לי שם שניים שלא היה להם רישיון נהיגה מעולם. אז הייתי צריך לקבל סיוע" (עמ' 38, ש' 6-7 לפר')

91. למעשה מעת שעבר נאשם 2 למושב האחורי, קיימים היו שני חשודים בעבירת נהיגה בלא רישיון ברכב - עמוד 22

נאשם 1 אשר הזדהה לאחר אשר אף הוא נעדר רישיון נהיגה (ע"פ עדויות השוטרים ודו"חות הפעולה) ונאשם 2 אשר הזדהה באופן כוזב באופן שהופיע אצל השוטרים כי אף הוא נעדר רישיון נהיגה. מעצם מעבר נאשם 2, הנהג, לכיסא האחורי הוביל לסימונם של שני חשודים בביצוע עבירת התנועה ולצורך לחקור. בשלב זה, הודאתו של נאשם 2 מהווה רק אחת מחלקי הפאזל הראייתי אשר על השוטר לבחון ולבדוק- שמא אינו מכפה על חברו אשר ביצע עבירה חמורה יותר ו/או כיו"ב. בדיעבד אמנם הודה נאשם 2 בביצוע העבירה, אלא שכבר בשלב המעבר למושב האחורי, הכשיל נאשם 2 את עבודת השוטר והמתנדב משהציב בפניהם שני חשודים בעבירת תנועה, שניהם בלא רישיון, על פי הזיהוי שמסרו, באופן אשר נדרש זימון סיוע משטירתי לטיפול בזירה. אין כל הסבר אחר לביצוע פעולה מסוג זה למעט הקביעה כי נועדה להכשיל עבודת השוטרים ולשבש ראיות בשלב הראשוני ובטרם הגעת השוטרים אל הרכב.

92. מכאן, כי יש להרשיע את נאשם 2 בעבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו, עבירה המיוחסת לו בכתב האישום ואשר הנה לרבות הכשלת שוטר במילוי תפקידו, כפי שאכן אירע במקרה זה.

לסיכום

93. הנני מרשיעה את נאשם 1 **בעבירת התחזות כאדם אחר במטרה להונות**- עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, על פי הודאתו ובהתאם לראיות שבפניי. בנוסף, הנני מרשיעה את נאשם 1 **בעבירת הפרת הוראה חוקית**- עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; **החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**- עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

94. הנני מרשיעה את נאשם 2 בעבירת **נהיגה ללא רישיון נהיגה- מעולם לא הוציא**- עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 ו**בעבירת נהיגה ברכב ללא ביטוח**- עבירה לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי (נ"ת) תש"ל- 1970. כמו כן, הנני מרשיעה את נאשם 2 בעבירת **נהיגה במהירות מ- 26 עד 40 קמ"ש מעל, דרך שאינה עירונית**- עבירה לפי סעיף 54א לתקנות התעבורה תשכ"א- 1961 ובעבירת **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין. כן הנני מרשיעה את נאשם 2 בעבירת **החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**- עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"ב, 17 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים